

mer til at finde Eted. Naar man i § 4 har givet Hovedreglen, vil man i § 13 kunne indsatte det, jeg har foreslaaet under Nr. 7. Naar der i Forslaget under Nr. 3 Littr. b er indsat nogle Bestemmelser angaaende den Frist, inden hvilken forlangt Syn skal finde Eted, saa vil det ses, at dette vaesentlig er stuet for at imødekomme den Tanke, der var udtalt i det sidste Punktum af det første Stykke af den nuværende § 15. — Naar jeg under Nr. 5 og 6 har foreslaaet 2 Endringer i det andet Stykke af § 12, saaledes som den blev vedtaget ved 2den Behandling, vil det ærede Thing deri ligeledes se et Bevis paa min store Resignation, idet jeg jo ikke har stillet Forslag om at gjenoptage Bestemmelsen, som den fandtes i Lovforslaget, tværtimod hvad der var indstillet af det ærede Udvalg og blev vedtaget ved 2den Behandling. Disse Forslag under Nr. 5 og 6 gaa nemlig, idetmindste efter min Opfattelse, ganske i samme Mand som den, hvori det ærede Udvalg havde stillet sit Forslag til § 12. Det første gaar ud paa at afsjære Lov, og Forslaget under Nr. 6 gaar ud paa at gjøre Bestemmelsen praktisk lettere, mindre besværende for de paagjældende Kjedeleiere, hvorved jeg har troet at ramme Grundtanken i det ærede Udvalgs Forslag. Jeg kan ikke komme bort fra, at, naar det nu i det andet Stykke af § 12 hedder: „Enhver, som kommer i Besiddelse af en det Offentliges Tilfyn undergiven Kjedel, skal anmeldte dette osv.“, saa kan det være noget tvivlsomt, hvad der derved skal forstås. Hvis det bogstaveligt er Meningen, at Enhver, der kommer i Besiddelse af en Kjedel, skal anmeldte dette, saa forekommer det mig, at man derved gjør Sagen besværligere, end det er nødvendigt. Naar der i det andet Punktum af det andet Stykke føies til, at den Paagjældende er forpligtet til, naar Dampkjedlen bruges udenfor Jurisdiktionen, at anmeldte dette for Politimesteren, saa forekommer det mig, at man derved har foreskrevet, hvad der maa siges at være nødvendigt, for at Politimesteren altid kan vide, om de ham vedkommende Kjedler ere i hans Jurisdiktion eller ikke, og at det altsaa ikke er nødvendigt at gaae det Skridt yderligere, at paalægge Vedkommende at gjøre Anmeldelse til Politimesteren, hver Gang Kjedlen kommer i en anden Mands Besiddelse. Men det forekommer mig fremdeles, at man maatte kunne noget modificere den Forpligtelse, der omhandles i 2det Punktum af det paagjældende Stykke, saaledes nemlig, at denne Anmeldelsespligt ikke skulde finde Sted, naar Kjedlen kun bruges i en vis kort Tid, efterat den havde været undergiven, det være nu det aarlige Eftersyn eller det omhyggelige Syn, der skal finde Sted hver 3die Aar. Jeg antager nemlig, at, naar der her foreskrives, at Cieren eller Brugeren af Kjedlen skal gjøre Anmeldelse for Politimesteren, naar Dampkjedlen bruges udenfor Jurisdiktionen, er det, for at denne kan være saaledes bekjendt

med, hvor Kjedlen er, at han kan sørge for, at de Eftersyn finde Sted, der skulle foretages i Medfør af de efterfølgende Bestemmelser. Forsaa vidt imidlertid Synet eller Eftersynet, som sagt, har fundet Sted en kort Tid forinden denne Rytning af Kjedlen, er jo, saavidt jeg skjønner, Anmeldelse for Politimesteren ikke fornøden i den Henseende. Jeg skal naturligvis henstille til det ærede Thing, hvorvidt man maatte mene, at disse Forslag under Nr. 5 og 6 ere stemmende med den Grundtanke, som jeg har troet at finde i det, der blev vedtaget ved 2den Behandling. De ere, som saet, fremkomne fra min Eide, for at yde mit Bidrag til at give den Tanke, som det ærede Udvalg havde paa dette Punkt, en saa syldestgjørende Form som muligt. Forslaget under Nr. 9 vil let ses at være en ren Redaktionsændring, og det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 10. Hvad Forslaget under Nr. 11 angaar, tillod jeg mig allerede ved 2den Behandling at antyde, at det af Hensyn til den Forbring, der stilledes fra Indenrigsministerens Eide for Arbeidsinspektørernes Vedkommende, vilde være nødvendigt at foretage en Omændring af Paragrafen, navnlig for at bringe det paa det Rene, at Arbeidsinspektørerne have Krav paa at faae en Betaling for det Arbeide, de maatte komme til at udføre i Medfør af Lovens § 15. Det er vaesentlig af den Grund, at det Forslag er stillet, der findes under Nr. 11. Forslaget under Nr. 12, at Ordene „og Pasning“ skulle udgaa, vil jo være en ligefrem Følge af, at den Paragraf, der handlede om Pasning, er udgaaet. Man vil maaske kunne indvende, at, naar det nu foreslaas, at der til § 2 skal gjøres en Tilføining om, at der skal kunne gives Regler for Pasningen, vil det ikke være nødvendigt at lade disse Ord „og Pasning“ udgaa af § 22. Jeg vil indrømme, at, hvis man vil vedtage Forslaget til § 2, og hvis der derefter virkelig i en Anordning bliver givet Regler for Pasningen, vil det ikke være nødvendigt at Ordene „og Pasning“ udgaa af § 22, men det staaer her som tvivlsomt, om saadanne Regler ville blive givne, og det er derfor foretæret at lade disse Ord udgaa ogsaa af § 22, idet det, naar de staae der, synes at forudsættes som en given Ting, at der ellers vil komme Regler om Pasning. — Det Forslag, jeg har stillet under Nr. 15 om Udskydelsen af det Tidspunkt, da Loven skal træde i Kraft, er jo ligefrem en nødvendig Følge af, at der er hengaaet længere Tid end forventet, inden Loven kan udkomme.

Da jeg har Ordet, vil jeg tillade mig med det Samme at udtale mig angaaende de Forslag, der iøvrigt ere stillede af det ærede Udvalg eller enkelte ærede Medlemmer. Udvalgets Forslag under Nr. 4, 13 og 14 ere jo ikke Andet end Redaktionsændringer, imod hvilke jeg ikke kan have Noget at erindre. — Hvad Forslagene af otte ærede Medlemmer angaar, følger man de ærede Med-